JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
ANTONIO LA PERGOLA
26 päivänä kesäkuuta 1997 *

1. Tällä kanteella komissio pyytää yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että muista jäsenvaltioista tuotuja käytettyjä, yksityiskäyttöön tarkoitettuja autoja koskeva Kreikan verojärjestelmä on perustamissopimuksen 95 artiklan vastainen. [1]

2. Jotta pystyttäisiin ymmärtämään Kreikan tasavallan puolustukseksensa esittämien väitteiden ja perustelujen ulottuvuus, on tarkasteltava riidanalaista kansallista lainsäädäntöä.

Yksityiskäyttöön tarkoitettuihin autoihin kohdistuu Kreikan lainsäädännön mukaan kaksi erillistä veroa: erityinen kulutusvero ja erityinen kertaluonteinen lisävero. Erityinen kulutusvero otettiin käyttöön lailla nro 363/1976 [2], jota on myöhemmin muutettu lailla nro 1676/1986 [3]. Veroa kannetaan, kun auto luovutetaan ensimmäisen kerran tai kun auto tuodaan maahan uutena; veroprosentti riippuu moottorin sylinteritilavuudesta; veron peruste on nettomyyntihinta. Veroa ei kanneta enää siitä, että Kreikassa jo rekisteröity auto myydään käytettynä. Sen sijaan sitä kannetaan käytetyn auton maahantuonnista. Auton verotusarvona käytetään silloin uuden auton alkuperäistä hintaa, josta vähennetään 5 prosenttia vuodessa auton ikävuotta kohti. [4] Vähennys voi yhteensä olla enintään 20 prosenttia. [5]

"Yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen erityistä kulutusveroa koskevat säännöt ja muita säännöksiä" -nimisellä lailla nro 1858/1989 [6] alennettiin kyseisen veron veroprosentteja niin sanottujen "uudella teknologialla" eli "saastumista ehkäisevällä teknologialla" varustettujen autojen osalta, jotka täyttävät ministeriön päätöksellä vahvistetut edellytykset. Alennettuja veroprosentteja ei kuitenkaan sovelleta käytettyinä maahan tuotuihin autoihin, vaikka ne täyttäisivät kyseiset edellytykset.

* Alkuperäinen kieli: italia.

1 — Yhteisöjen tuomioistuin on antanut useita tuomioita uusia yksityiskäyttöön tarkoitettuja autoja koskevasta Kreikan autoverotusjärjestelmästä. Yhteisöjen tuomioistuin piti asiassa C-132/88, komissio v. Kreikka, 5.4.1990 antamassaan tuomiossa (Kok. 1990, s. I-1567) lainmukaisena sellaista progressiivista verotusjärjestelmää, jossa vero määräytyy sylinteritilavuuden mukaan. Sitä vastoin asiassa C-327/90, komissio v. Kreikka, 12.5.1992 antamassaan tuomiossa (Kok. 1992, s. I-3033) yhteisöjen tuomioistuin piti lainvastaisena sitä, että veron perusteen laskentaan sovellettiin erilaisia sääntöjä riippuen siitä, oliko uudet autot valmistettu Kreikassa vai tuotu sinne. Asiassa C-105/91, komissio v. Kreikka, 17.11.1992 antamassaan tuomiossa (Kok. 1992, s. I-5871) yhteisöjen tuomioistuin piti perustamissopimuksen 95 artiklan vastaisena sitä, että muualla kuin Kreikassa perinteisellä tekniikalla valmistettuihin tai kokoonpantuihin yksityisautoihin sovelletaan eri verokantaa kuin vastaaviin Kreikassa valmistettuihin tai kokoonpantuihin autoihin.

2 — Kreikan virallinen lehti A 152.

3 — Kreikan virallinen lehti A 204.

4 — Kreikan tasavalta on puolustuskirjelmissään todennut, että hinta, jota käytetään käytettynä maahan tuodun ajoneuvon arvoa laskettaessa, ei suinkaan ole vastaavan uuden auton hinta käytetyn auton tuontihetkellä vaan vastaavan uuden auton — selvästikin alempi — hinta käytetyn auton valmistusvuonna.

5 — Kreikan lainsäädännön mukaan vähennys voi olla enintään 25 prosenttia, jos auto on vaurioitunut tai kuluneempi kuin mitä tavanomainen käyttö edellyttää.

6 — Kreikan virallinen lehti A 148.

Erityistä kertaluonteista lisäveroa muutettiin oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn aikana. Aikaisemmassa, lain nro 363/1976 3 §:n mukaisessa muodossaan veroa kannettiin ajoneuvon ensirekisteröinnin yhteydessä ja sen määrä riippui pelkästään sylinteritilavuudesta. Vero koski käytettyinä maahan tuotuja autoja samalla tavalla kuin uusia autoja; niiden osalta ei siis tehty mitään vähennyksiä, joilla olisi otettu huomioon se, että ne ovat käytettyjä. Sen jälkeen kun komissio oli lähettänyt perustellun lausunnon, riidanalaista veroa muutettiin lailla nro 2187/1994: [7] veroprosentti riippuu sylinteritilavuudesta, mutta käytettyinä maahan tuotujen autojen veron peruste lasketaan samalla tavalla kuin erityisen kulutusveron osalta, eli se on uuden auton hinta, josta vähennetään 5 prosenttia käytetyn auton ikävuotta kohti, kuitenkin enintään 20 prosenttia.

3. Komission mukaan tämä lainsäädäntö on ristiriidassa perustamissopimuksen 95 artiklan kanssa, jossa määrätään seuraavaa:

"Jäsenvaltiot eivät määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille minkäänlaisia korkeampia välittömiä tai välillisiä sisäisiä maksuja, kuin ne välittömästi tai välillisesti määräävät samanlaisille kotimaisille tuotteille.

Jäsenvaltiot eivät liioin määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille sellaisia sisäisiä maksuja, joilla välillisesti suojellaan muuta tuotantoa.

— —".

Aloitettuaan perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn komissio saattoi asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi pyytäen, että tämä toteaa Kreikan tasavallan jättäneen noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan.

4. Tarkastelen aluksi erityistä kulutusveroa. Komissio katsoo, että se on syrjivä ja siis 95 artiklan vastainen, koska käytettyinä maahan tuotuihin autoihin kohdistuu suurempi verorasitus kuin vastaaviin kotimaasta ostettuihin autoihin eli Kreikassa jo rekisteröityihin — sekä Kreikassa valmistettuihin että uutena maahan tuotuihin — autoihin, jotka myydään edelleen Kreikan automarkkinoilla. Kantajana oleva toimielin riitauttaa erityisesti veron perusteen laskemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan veron peruste määrätään oletusarvona ottamalla huomioon uuden auton hinta, josta vähennetään 5 prosenttia käytetyn auton ikävuotta kohti. Komissio esittää tältä osin useita perusteluja: auton todellinen vuosittainen arvonvähennys on Kreikassa selvästi enemmän kuin 5 prosenttia; käytetyn auton arvo ei myöskään alene lineaarisesti, vaan suhteellisesti enemmän ensimmäisinä vuosina; auton poiston enimmäismääräksi on Kreikan verojärjestelmässä asetettu mielivaltaisesti 20 prosenttia, koska auton arvosta ei neljännen

7 — Kreikan virallinen lehti A 16.

vuoden jälkeen enää tehdä muita vähennyksiä. Käytettyinä maahan tuotuja autoja koskevan veron laskentamenetelmä siis riitautetaan veron perusteen osalta, koska se ylittää auton todellisen arvon. Tällaisiin autoihin kohdistuu näin ollen vero, joka ylittää vastaavan, Kreikan markkinoilla jo olevan auton hinnassa jäljellä olevan veron osuuden.

Kreikan hallitus väittää sitä vastoin, että sen verojärjestelmä ei suosi kreikkalaisia tuotteita verrattuna muista jäsenvaltioista tuotuihin tuotteisiin. [8] Sen mielestä käytettyinä maahan tuotujen autojen veron peruste vastaa tällaisten autojen todellista arvonvähennystä kahdesta syystä: ensinnäkin autojen keskimääräinen käyttöikä on Kreikassa pidempi kuin muualla, ja toiseksi se hinta, joka veroa määrättäessä otetaan huomioon, on auton valmistusvuoden hinta eikä tuontiajankohdan hinta. Järjestelmä on lisäksi perusteltu, koska halutaan ehkäistä vanhojen, saastuttavien ja liikenteessä vaarallisten autojen markkinoille saattamista.

5. Se, miten tämä asia on ratkaistava, ilmenee yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Tanska 11.12.1990 [9] ja asiassa Nunes Tadeu 9.3.1995 [10] antamista tuomioista, joissa sitä nimenomaan pyydettiin ratkaisemaan, onko käytettyjä autoja koskeva sisäinen verojärjestelmä yhteensopiva perustamissopimuksen 95 artiklan kanssa. Näissä kahdessa tuomiossa vahvistettiin selvästi se periaate, että tämän määräyksen mukaista verotuksellista neutraliteettia on tarkasteltava ottaen huomioon kotimaisiin ja maahan tuotuihin tuotteisiin välittömästi tai välillisesti sovellettavan veron verokannan lisäksi tämän veron *määräytymisperuste* ja sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. [11] Erityisesti käytettyjen autojen osalta yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että vero on määrättävä ottaen huomioon ajoneuvon todellinen arvonalennus. [12] Kuten julkisasiamies Jacobs totesi asiassa Nunes Tadeu esittämässään ratkaisuehdotuksessa, vaaditaan siis, että käytetystä autosta kannettava vero on "määritettävä auton todellisen arvon perusteella, koska samanlaisten kotimaisten tuotteiden vero riippuu välttämättä niiden todellisesta arvosta". [13]

Kun Kreikan lainsäädäntöä tarkastellaan edellä mainitut seikat huomioon ottaen, ei mielestäni ole mitään epäilystä siitä, etteikö riidanalainen vero olisi syrjivä. Veron perusteessa ei nimittäin tässä tapauksessa oteta huomioon todellista arvoa, ja se lasketaan

8 — Kreikan hallituksen väite, ettei verolla voi olla protektionistista vaikutusta, koska Kreikassa ei enää valmisteta autoja, ansaitsee tulla mainituksi vain siksi, että se voidaan hylätä. Tältä osin riittää, kun todetaan, että 95 artiklassa edellytetyn verotuksellisen neutraliteetin on vallittava Kreikan markkinoilla jo olevien käytettyjen autojen — niiden valmistuspaikasta riippumatta — ja muista jäsenvaltioista tuotujen käytettyjen autojen välillä. Tämä periaate on selvästi vahvistettu yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-47/88, komissio v. Tanska, 11.12.1990 antamassa tuomiossa (Kok. 1990, s. I-4509, 17 kohta), ja mielestäni sitä on turha käsitellä enempää.

9 — Mainittu edellisessä alaviitteessä.

10 — Asia C-345/93, Nunes Tadeu, tuomio 9.3.1995 (Kok. 1995, s. I-479).

11 — Ks. edellisessä alaviitteessä mainittu asia Nunes Tadeu, tuomion 12 kohta (kursivointi tässä).

12 — Edellä alaviitteessä 10 mainittu asia Nunes Tadeu, tuomion 15 kohta.

13 — Edellä alaviitteessä 10 mainittu asia Nunes Tadeu, julkisasiamiehen ratkaisuehdotus, s. I-488—489.

oletusarvona vähentämällä uuden auton hinnasta 5 prosenttia käytetyn auton ikävuotta kohti.

On aivan selvää, että tällainen laskentamenetelmä johtaa käytettynä tuodun auton arvon yliarvioimiseen: toisaalta se, että poisto on enintään 5 prosenttia vuodessa, on vastoin yleistä kokemusta, jonka mukaan käytettyjen autojen arvonalennus päinvastoin ylittää huomattavasti tämän Kreikan lainsäädännössä säädetyn kiinteän prosenttimäärän, ja toisaalta se, että poiston ylärajaksi on säädetty 20 prosenttia, on täysin perusteetonta ja lähtee siitä epätodennäköisestä olettamasta, että autojen arvo ei Kreikassa enää alene neljännestä ikävuodesta lähtien. Kotimaasta ostettuun autoon kohdistuva verorasitus vähenee auton arvonalennuksen mukaisessa suhteessa, kun taas käytettyinä maahan tuotuja autoja verotetaan fiktiivisen ja selvästi auton todellisen arvon ylittävän verotusarvon perusteella. [14] Tällä on se yhteisöjen tuomioistuimen nimenomaisesti perustamissopimuksen 95 artiklan vastaisena pitämä seuraus, että kannettava vero on suurempi kuin "vastaavien tässä jäsenvaltiossa jo rekisteröityjen käytettyjen moottoriajoneuvojen arvoon sisältyvä veron jäljellä oleva osuus". [15] Kun tämä mielestäni tämän asian kannalta ratkaiseva oikeuskäytäntö otetaan huomioon, voidaan ilman muuta katsoa, että riidanalainen vero on perustamissopimuksen 95 artiklan vastainen.

6. Tätä päätelmää eivät mielestäni heikennä ne väitteet, joita Kreikan hallitus on esittänyt osoittaakseen, että maan verojärjestelmä on perusteltu. Sen mukaan riidanalaisilla säännöksillä pyritään ehkäisemään liikenneturvallisuuden kannalta vaarallisten ja erittäin saastuttavien käytettyjen autojen markkinoille saattamista. On tuskin edes tarpeen huomauttaa, että tällainen päämäärä ei missään tapauksessa voi oikeuttaa loukkaamaan perustamissopimuksen 95 artiklan mukaista verotuksen neutraliteettiperiaatetta: vaikka riidanalaisen lainsäädännön taustalla olisivatkin ympäristönsuojelupyrkimykset, vero ei siitä huolimatta kohdistu kotimaisiin ja maahan tuotuihin tuotteisiin läheskään samalla tavalla, vaan se rasittaa viimeksi mainittuja enemmän ja on siten syrjivä perustamissopimuksen 95 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

7. Samalla tavoin perustamissopimuksen 95 artiklan vastaisia ovat myös lain nro 1858/1989 säännökset, joiden mukaan saastumista ehkäisevällä laitteistolla varustettuihin autoihin sovelletaan erityisen kulutusveron osalta alennettuja veroprosentteja, kuitenkin niin että tämä veroetu ei koske tällaisella laitteistolla varustettuja, käytettyinä maahan tuotuja autoja. Tässä tapauksessa syrjintä on ilmeistä ja se johtuu siitä, että maahan tuotuihin autoihin ei sovelleta alennettuja veroprosentteja. Kreikan hallitus ei sitä paitsi kiistä väitettyä rikkomista vaan tyytyy toteamaan, että syrjivä kohtelu johtuu siitä, että on käytännössä vaikeaa toteuttaa

14 — Julkisasiamies Jacobs on edellä alaviitteessä 10 mainitussa asiassa Nunes Tadeu esittämässään ratkaisuehdotuksessa (s. I-488) aivan oikein korostanut, että on tärkeää ottaa auton iän lisäksi huomioon "muut seikat, jotka voivat vaikuttaa maahantuodun auton arvoon, kuten ajokilometrit, kunto ja malli (koska joidenkin mallien arvo alenee nopeammin kuin toisten)". Kaikki nämä seikat nimittäin vaikuttavat kotimaasta ostetun käytetyn auton arvoon ja siten tässä arvossa jäljellä olevan veron määrään. On syytä muistuttaa, että yhteisöjen tuomioistuin edellyttää, että maahan tuotua tuotetta ei saa missään tapauksessa verottaa raskaammin kuin vastaavaa kotimaista tuotetta (ks. asia C-152/89, komissio v. Luxemburg, tuomio 26.6.1991, Kok. 1991, s. I-3141, 20 ja 21 kohta). Tällainen lainsäädäntö, jossa verotusarvot vahvistetaan summittaisin ja epäluotettavin perustein, aiheuttaa väistämättä useita sellaisia tilanteita, joissa verotuksen neutraliteettia ei noudateta.

15 — Edellä alaviitteessä 10 mainittu asia Nunes Tadeu, tuomion 20 kohta.

sellaista valvontajärjestelmää, jolla voitaisiin varmistua siitä, että käytettyinä maahan tuodut autot ovat niiden teknisten määräysten mukaisia, joiden noudattaminen on alennetun verokannan soveltamisen edellytys; tällaisia vaikeuksia ei yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön [16] mukaan selvästikään voida pitää oikeuttamisperusteina jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa tuomiossa.

8. Seuraavaksi on käsiteltävä erityisen kertaluonteisen lisäveron käyttöön ottamista koskevaa lainsäädäntöä, jota on muutettu perustellun lausunnon lähettämisen jälkeen, kuten edellä on todettu. Komissio on kanteessaan riitauttanut lainsäädännön sekä sen aikaisemmassa että uudessa muodossa. Kantajana oleva toimielin viittaa aikaisemman version osalta niihin perusteluihin, joita se esitti perustellussa lausunnossa. Komissio piti tuolloin lähtökohtana toteamusta, että veroa kannettiin tietty, sylinteritilavuudesta riippuva ja auton arvon mukaan määräytyvä määrä, ja katsoi, että vero on syrjivä, koska käytettyinä maahan tuotuja autoja verotettiin kuten uusia autoja ja ottamatta huomioon niiden arvonalennusta; sitä vastoin kotimaasta ostettujen käytettyjen autojen arvoon sisältyvän veron osuus pieneni samassa suhteessa kuin auton arvo aleni. Käytettyinä maahan tuotujen autojen ostaminen oli näin ollen epäedullisempaa kuin kyseisen maan markkinoilla jo olevien autojen. Lailla nro 2187/1994 tehtyjen muutosten osalta komissio toteaa, että riidanalaisen veron määrä lasketaan nyt samanlaisten yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan kuin erityinen kulutusvero, joten sen mukaan niihin voidaan kohdistaa sama kritiikki kuin erityistä kulutusveroa koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin.

9. Ennen kuin lausun asiakysymyksestä, katson tarpeelliseksi käsitellä sitä alustavaa kysymystä, voidaanko kantajana olevan toimielimen esittämät perusteet ottaa tutkittaviksi. Komissio on nimittäin esittänyt ennen lailla nro 2187/1994 tehtyjä muutoksia voimassa olleeseen lainsäädäntöön kohdistuvat väitteensä ainoastaan viittaamalla perusteltuun lausuntoon. Yhteisöjen tuomioistuin on eräissä muissa asioissa katsonut, että tällainen menettely on EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan vastainen, sillä niiden mukaan kanteessa on mainittava muun muassa oikeudenkäynnin kohde, vaatimukset ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Yhteisöjen tuomioistuin on erityisesti asiassa komissio vastaan Saksa 13.3.1992 antamassaan tuomiossa [17] todennut selvästi, että "kanne ei vastaa näitä vaatimuksia, jos komission väitteitä ei ole siinä ilmoitettu täsmällisesti ja jos ne on ilmaistu ainoastaan viittaamalla 'kaikkiin virallisessa huomautuksessa ja perustellussa lausunnossa ilmoitettuihin perusteluihin'".

Käsiteltävänä olevassa asiassa ei toisaalta voida sanoa, että viittaus perusteltuun lausuntoon koskisi vain joitakin ratkaistavan asian kannalta vähämerkityksisiä seikkoja tai että sillä ainoastaan pyrittäisiin täsmentämään kantajan väitteiden ulottuvuutta,

16 — Ks. mm. asia C-374/89, komissio v. Belgia, tuomio 19.2.1991 (Kok. 1991, s. I-367, 10 kohta).

17 — Asia C-43/90, komissio v. Saksa, tuomio 13.3.1992 (Kok. 1992, s. I-1909, 8 kohta). Ks. myös asia C-347/88, komissio v. Kreikka, tuomio 13.12.1990 (Kok. 1990, s. I-4747, 28 kohta) ja asia C-52/90, komissio v. Tanska, tuomio 31.3.1992 (Kok. 1992, s. I-2187, 17 kohta).

jolloin voitaisiin viitata oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn asiakirjoihin, kuten julkisasiamies Tesauro on asiassa komissio vastaan Kreikka [18] esittämässään ratkaisuehdotuksessa perustellusti todennut. Käsiteltävänä olevassa asiassa viittaus on nimittäin yleisluontoinen ja kattaa kaikki oikeudelliset ja tosiasiaperusteet, joiden avulla pitäisi näyttää toteen riidanalaisen kansallisen lainsäädännön väitetty yhteensopimattomuus perustamissopimuksen kanssa. Tämän oikeuskäytännössä omaksutun käsityksen mukaisesti katson siis, että komission kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin se koskee erityistä kertaluonteista lisäveroa aikaisemmassa muodossaan.

En peittele sitä, että tämä ratkaisu ei ole lainkaan tyydyttävä aineellisoikeudelliselta kannalta, etenkään kun Kreikan tasavallan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen on mielestäni asiallisesti ilmeistä [19] ja kun perussäännön ja työjärjestyksen määräyksissä mainittujen vaatimusten täyttäminen ei olisi vaatinut komissiolta suuria ponnistuksia kanteen muotoilun osalta. Näiden määräysten sanamuoto on selvä, ja se miten yhteisöjen tuomioistuin on niitä tulkinnut, on yhtä lailla yksiselitteistä; mielestäni pääasiaa ei siis tältä osin voida ratkaista edellä mainittua oikeuskäytäntöä muuttamatta.

10. On vielä tutkittava, voidaanko Kreikan uuteen lainsäädäntöön kohdistuvat komission väitteet ottaa tutkittaviksi. Laki nro 2187/1994 on nimittäin annettu sen jälkeen, kun perusteltu lausunto oli annettu tiedoksi, ja tätä lakia koskevia perusteita ei ole esitetty oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä edellytetään, että kanteessa ja perustellussa lausunnossa esitettyjen perusteiden on oltava yhtäpitäviä, joten perustellun lausunnon jälkeen tehtyjä lainmuutoksia ei voida ottaa huomioon. [20]

Tämän oikeuskäytännön perusteella voitaisiin katsoa, että kanteen tämä osa olisi jätettävä tutkimatta. Oikeuskäytäntöä ei kuitenkaan mielestäni ole ymmärrettävä ehdottomaksi. Yhteisöjen tuomioistuin on nimittäin katsonut, että jos lainsäädäntöä muutetaan oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn ja kanteen nostamisen välisenä aikana, uudet perusteet voidaan ottaa tutkittaviksi, jos "oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä riitautetulla lainsäädännöllä käyttöön otettu järjestelmä on kokonaisuudessaan pysytetty niillä uusilla toimenpiteillä, joita jäsenvaltio on toteuttanut perustellun lausunnon antamisen jälkeen ja jotka riitautetaan kanteessa". [21] Näin on, koska yhteisöjen tuomioistuin on käsitykseni mukaan halunnut suojata jäsenvaltiota siltä, että sitä vastaan esitetään oleellisesti uusia ja erilaisia väitteitä, joista se ei ole voinut esittää omaa käsitystään. Intressi, jota suojataan, on siis puolustautumisoikeuksien noudattaminen. Nämä seikat huomioon ottaen katson,

18 — Mainittu edellisessä alaviitteessä, julkisasiamiehen ratkaisuehdotus, s. I-4767.

19 — Sitä, voidaanko säätää sellaisesta järjestelmästä, jossa vero riippuu sylinteritilavuudesta, ei ole riitautettu. Väitteet koskevat pikemminkin sitä, että käytettyinä maahan tuotuja autoja verotetaan kuten uusia. Näihin kohdistuva vero on näin ollen väistämättä suurempi kuin vastaavissa kotimaasta ostetuissa autoissa jäljellä oleva veron osuus.

20 — Ks. mm. asia C-61/94, komissio v. Saksa, tuomio 10.9.1996 (Kok. 1996, s. I-3989, 42 kohta).

21 — Edellä alaviitteessä 1 mainittu asia C-105/91, komissio v. Kreikka, tuomion 13 kohta.

että kanne tässä asiassa voidaan ottaa tutkittavaksi. On totta, että lailla nro 2187/1994 otettiin käyttöön uusia veron määräämistä koskevia perusteita. Se kysymys, onko lainsäädäntö yhteensopiva perustamissopimuksen 95 artiklan kanssa, koskee asiallisesti sekä aikaisempaa että uutta lainsäädäntöä, sillä molemmissa säädetään sellaisista veron määrän yksityiskohtaisista laskentasäännöistä, joissa ei oteta huomioon käytettynä maahan tuodun auton todellista arvoa eikä etenkään käytetyn auton statuksesta johtuvaa arvon alenemista. Totean lisäksi, että uudessa lainsäädännössä on säädetty sellaisista perusteista, jotka vastaavat erityisen kulutusveron määräämisen osalta jo säädettyjä perusteita. Vastaajana olevalla hallituksella on sekä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä että oikeudenkäynnissä yhteisöjen tuomioistuimessa ollut hyvät mahdollisuudet esittää oma käsityksensä näistä perusteista. Ei ole sattumaa, että se on nyt tarkasteltavan veron osalta puolustukseksen viitannut erityisen kulutusveron osalta esittämiinsä huomautuksiin. Tämä mielestäni osoittaa, että Kreikan tasavallan puolustautumisoikeuksia ei ole olennaisesti rikottu. Näin ollen katson, että kanne on otettava tutkittavaksi siltä osin kuin se koskee lakia nro 2187/1994.

11. Asiakysymyksen osalta komissio väittää, että riidanalaisen veron, sellaisena kuin siitä on säädetty laissa nro 2187/1994, määräämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ovat perustamissopimuksen 95 artiklan vastaisia. Tämä väite on mielestäni hyväksyttävä. Nämä yksityiskohtaiset säännöt nimittäin vastaavat erityisen kulutusveron osalta säädettyjä ja ovat siten syrjiviä ja verotuksen neutraliteettiperiaatteen vastaisia niistä samoista syistä, joita olen edellä esittänyt erityisen kulutusveron osalta.

Ratkaisuehdotus

12. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) jättää kanteen tutkimatta siltä osin kuin se koskee erityistä kertaluonteista lisäveroa, sellaisena kuin siitä oli säädetty lain nro 363/1976 3 §:ssä;

2) hyväksyy kanteen muilta osin ja velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.